Asta ți-a scăpat din vedere, nu-i așa?

On Mai 07, 2014

Dacă vedem un stejar că este înclinat într-o parte, asta înseamnă că n-are rădăcini puternice? Această întrebare, stârnind o confortabilă stare de spirit, îmi amintește de filmul acela vechi de comedie, cu "Şcoala de hoți".

Instructorul obișnuia să testeze încă din prima zi dibăcia elevilor săi. De fiecare dată când intervieva pe cineva, el lăsa pe masă o bancnotă de 50 dolari. Pleca câteva minute și la întoarcere observa că bancnota încă era acolo. *"Îmi pare rău pentru tine, nu ești bun de meseria asta. Ar fi trebuit să... Ştii ce-ar fi făcut un hoț adevărat, nu?"*

Dar, stupoare ! Bancnota era tot acolo. Fiecare dintre elevi furase cu totul altceva de pe masă. Unul furase pachetul de țigări, altul un măr, altul o floare din vază, altul o brichetă, etc. Prin urmare, cine a fost cel păcălit?

La testul final, când fiecare elev a trebuit să-și dovedească în viața reală "calitățile", profesorul a ajuns la concluzia că niciodată lucrurile nu se vor așeza după voia lui. Ceea ce se aștepți să se întâmple, nu se va întâmpla decât întotdeauna altfel.

Leadership: Experiența ta permite să fie încadrată în niște parametri stricți de îndeplinit, de o viziune dincolo de realitatea vizibilă?

Construim scenarii, punem la punct strategii, testăm tot felul de judecăți, tragem concluzii despre oameni. Eronate. Contribuind totodată la amplificarea curentului de dezaprobare față de aceia care, în cazul leadershipului, îndrăznesc să avanseze spre un nivel superior de performanță.

De ce? Fiindcă nu "simțim" adevărul, fiindcă nu vedem dincolo de ce ceea ce ne așteptăm să facă oamenii, dincolo de cortina rigorii de a domina o realitate autoimpusă.

Când experiența nu permite să fie încadrată în niște parametri stricți de îndeplinit, de o viziune dincolo de realitatea vizibilă, atunci viziunea însăși este șubredă, nu experiența.

De la prima până la ultima ta intervenție în spațiul de formare și evaluare al oamenilor, poți fi străbătut de un spirit potrivnic, de un stil ofensiv de leadership, constituind unul din elementele principale care provoacă o anumită frustrare în rândul oamenilor, determinându-i să se închidă în ei înșiși și să coboare stacheta așteptărilor excesiv de înalte.

Nu încerca cu orice preț să testezi un om, căci adevărata lui valoare nu va ieși întotdeauna la iveală în funcție de așteptările tale. Extraordinarul nu este niciodată evident, nu sare niciodată în ochi, nu este rezultatul unor legi proprii de construcție a realității dorite. El se află întotdeauna acolo unde nu-l cauți, acolo unde nici măcar nu te-ai gândit.

Leadership: Experiența pe care ți-o măsori prin abilitățile dobândite este o formă de a te supune unei realități exterioare care îți dictează propria judecată și onoare?

O viziune dincolo de realitatea vizibilă aparține de obicei unei voințe care judecă totul prin realizarea corespondenței dintre ceea ce corespunde idealului de perfecțiune și ceea ce

corespunde unei exigențe a vieții practice greu de îndeplinit, mai ales dacă este arbitrară și contorsionată.

Asta ți-a scăpat din vedere, nu-i așa? Scoate în evidență acea latură a experienței tale pe care o ignori datorită învelișului de strictețe care acoperă ipostazele acelei viziuni ce completează realitatea adevărată.

Source: https://neculaifantanaru.com/dezvoltare-personala-asta-ti-a-scapat-din-vedere-nu-i-asa.htm